

Άγαπητοί μου ένοριτες,

Πλησιάζουμε, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, τή Μεγάλη Ἑβδομάδα, ὅπου κυριαρχοῦν τά πάθη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρός, ἡ ταφή του καί ἡ Ἀνάστασή του.

Ἐπειδή πολλοί μέσα στοὺς προηγούμενους αἰῶνες, μέ διάφορες θεωρίες, ἀμφισβήτησαν ὅτι ὁ Χριστός πέθανε ἐπάνω στό Σταυρό, μέ σκοπό νά ἀμφισβητηθεῖ ἡ Ἀνάστασή του, θά ἤθελα, συγκεντρώνοντας στοιχεῖα ἀπό τά ἱερά εὐαγγέλια καί ἀπό τή σύγχρονη ἐπιστήμη, νά ἀναφερθῶ στό γεγονός τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στό Σταυρό.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀμέσως μετά τόν Μυστικό Δεῖπνο πηγαίνει στή Γεθσημανή μέ τούς μαθητές του γιά νά προσευχηθεῖ. Ἀπό ἐκεῖ ξεκινάει τό πρῶτο μαρτύριο τῆς μεγάλης ἀγωνίας, γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ ὁποία θά ἐπιτευχθεῖ διά τοῦ σταυρικοῦ του θανάτου. Ἐκεῖ, ἐνῶ προσεύχεται, ὁ ἰδρώτας του εἶναι **«ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος»** (Λουκ. ΚΒ΄ 44), γεγονός τό ὁποῖο διεπίστωσε καί ἡ ἐπιστήμη, σέ περιπτώσεις πού ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σέ πολύ μεγάλη ἔνταση.

Στή Γεθσημανή **συλλαμβάνεται** ἀπό ὄχλο πολύ, σταλμένο ἀπό τούς ἀρχιερεῖς καί γραμματεῖς, καί κατόπιν **ἀνακρίνεται** κακόπιστα καί ἐξαντλητικά ἔξι φορές. Πρῶτα ἀπό τόν Ἄννα, μετά ἀπό τόν Καϊάφα, στή συνέχεια ἀπό τό συνέδριο τῶν Ἀρχιερέων, ἀπό τόν Πιλάτο, ἀπό τόν Βασιλιά Ἡρώδη καί ξανά ἀπό τόν Πιλάτο.

Τόν **ραβδίζουν**, τόν **μαστιγώνουν**, τόν **φτύνουν**, τόν **κοροϊδεύουν**, τόν **ντύνουν μέ τήν πορφύρα**, τόν **ἐξουθενώνουν ψυχολογικά**. Εἶναι **ἄπνους, νηστικός καί διψασμένος**. Μετά ἀπ' ὅλα αὐτά, τοῦ **φορτώνουν τόν βαρὺ καί ἀκατέργαστο Σταυρό, τοῦ φοροῦν ἓνα ἀκάνθινο στεφάνι**, πού τοῦ προκαλεῖ ὀδυνηρότατους πόνους. Τόν **σταυρώνουν**, καί ἐκεῖ ἐπάνω στό Σταυρό **πεθαίνει ἀπό ἀσφυξία καί κυκλοφορική ἀνεπάρκεια**.

Τά ἱερά εὐαγγέλια εἶναι βιβλία, πού οἱ συγγραφεῖς τους εἶναι αὐτόπτες μάρτυρες ἢ πῆραν τίς πληροφορίες ἀπό αὐτόπτες μάρτυρες. Αὐτά μᾶς δίνουν τήν πληροφορία ὅτι, ὁ Ἰησοῦς Χριστός πέθανε πραγματικά ἐπάνω στό σταυρό. Ἄς δοῦμε τί γράφουν:

1.- Ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές **σημειώνουν τή στιγμή τοῦ θανάτου** τοῦ Ἰησοῦ: **«Ὁ δέ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τό πνεῦμα»** (Ματθ. ΚΖ΄ 50) **«Ὁ δέ Ἰησοῦς ἀφείξ φωνήν μεγάλην ἐξέπνευσε»** (Μάρκ. ΙΕ΄ 37) **«Καί φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε. Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παρατίθεμαι τό πνεῦμα μου. Καί ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσε»** (Λουκ. ΚΓ΄ 46) **«Ὅτε οὖν ἔλαβε τό ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τετέλεσται. Καί κλίνας τήν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα»** (Ἰωάνν. ΙΘ΄ 30)

2.- **Τόν εἶδαν πεθαμένο** ἡ Παναγία μητέρα του, ὁ μαθητής του Ἰωάννης, ὁ βουλευτής Ἰωσήφ, ὁ φαρισαῖος Νικόδημος, πολλές γυναῖκες, πού τόν ἀκολουθοῦσαν στίς περιοδεῖες καί ὄλοι οἱ ὄχλοι πού βρέθηκαν στό σημεῖο τῆς σταυρώσεως. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τούς αὐτόπτες μάρτυρες. (Ματθ. ΚΖ΄ 45-56, Μάρκ. ΙΕ΄ 33-41, Λουκ. ΚΓ΄ 44-49, Ἰωάνν. ΙΘ΄ 25-30)

3.- **Διαπίστωσαν τόν θάνατο, οἱ ἔμπειροι σέ σταυρικούς θανάτους, οἱ στρατιῶτες καί ὁ ἀξιωματικός**, οἱ ὁποῖοι ἦταν ὑπεύθυνοι γιά τήν ἐκτέλεση. (Ἰωάνν. ΙΘ΄ 33)

4.- **Ἐδωσε ἄδεια ταφῆς, τοῦ νεκροῦ Ἰησοῦ, ὁ ἠγεμόνας Πιλάτος**, τόν ὁποῖο ἐνημέρωσε ὁ ἐκατόνταρχος (κεντυρίωνας), γιά τόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. (Ματθ. ΚΖ΄ 59, Μάρκ. ΙΕ΄ 44-45, Ἰωάνν. ΙΘ΄ 34)

5.- Στόν νεκρό Ἰησοῦ δόθηκε «χαριστική βολή» μέ λογχισμό, γιά ἀπόλυτη σιγουριά. Ἐκείνη τή στιγμή ἀπό τήν πλευρά του βγῆκε αἷμα καί νερό (πλακοῦς καί ὀρός αἵματος), δείγμα νεκροῦ ἀνθρώπου. (Ἰωάνν. 19' 33-35) Ὁ Ἰωάννης εἶναι αὐτόπτης μάρτυρας καί αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, ὅπως καί ἄλλων πολλῶν.

6.- Τόν πεθαμένο Ἰησοῦ τόν περιτύλιξαν μέ σεντόνια βουτηγμένα σέ μίγμα σμύρνας καί ἀλόης, πού εἶναι κολλῶδες, καί σέ λίγες ὥρες στερεοποιεῖται καί καταντᾷ ἀεροστεγές. Ἀκόμη καί ζωντανός νά εἶναι κάποιος, ὅταν τυλιχτεῖ μέ τόν ἴδιο τρόπο σαβανώματος, θά πεθάνει ἀπό τή διακοπή τῆς ἀδηλης ἀναπνοῆς καί τή βαριά μυρουδιά. (Λουκ. ΚΓ' 53, Ἰωάνν. 19' 39-40)

7.- Ὁ τάφος σφραγίστηκε τή δεύτερη μέρα ἀπ' τούς Φαρισαίους καί ἔμεινε ἀσφαλισμένος μέχρι τήν τρίτη μέρα ἀπ' τό θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Χριστός ὡς τότε εἶχε τόσο ταλαιπωρηθεῖ, εἶχε μαστιγωθεῖ, εἶχε σταυρωθεῖ, εἶχε λογχιστεῖ, εἶχε σαβανωθεῖ. Ἄν ὡς τότε δέν εἶχε πεθάνει, πόσο καιρό θά μποροῦσε νά μείνει ζωντανός, μέσα στόν τάφο, ὥστε νά ἔρθουν οἱ μαθητές νά τόν κλέψουν καί νά ποῦν ὅτι ἀναστήθηκε; Εἶναι ἀπιθάνως ἀπίθανο ὅτι θά ὑπῆρχε περίπτωση, μετά ἀπ' ὅλα αὐτά, νά μπορέσει νά ζήσει.

8.- Ἐντύπωση κάνει καί ὁ διάλογος τῶν φαρισαίων μέ τόν Πιλάτο, ὅταν λένε ὅτι, **«Θυμηθήκαμε ὅτι, ἐκεῖνος ὁ πλάνος ὅταν ζοῦσε εἶπε ὅτι θά ἀναστηθεῖ τήν τρίτη ἡμέρα».** (Ματθ. ΚΖ' 62-66) Ἄρα, βεβαιώνουν καί ἴδιοι οἱ φαρισαῖοι ὅτι, πραγματικά ὁ Ἰησοῦς εἶχε πεθάνει. Τό ὁμολόγησαν ἐμέσως λέγοντας ἐκεῖνο τό: **«ὅταν ζοῦσε».** Ἄρα τώρα εἶναι νεκρός. Ζήτησαν, λοιπόν, νά ἀσφαλισθεῖ ὁ τάφος, ὄχι μήπως φύγει ὁ νεκρός Ἰησοῦς ἀλλά μήπως τόν κλέψουν οἱ μαθητές του.

9.- Ὅταν ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι δωροδόκησαν τούς στρατιῶτες νά ποῦν ὅτι, «ἔκλεψαν τόν νεκρό Ἰησοῦ οἱ μαθητές του» καί ὄχι ὅτι δέν πέθανε πραγματικά, καί ἔτσι ἔφυγε ἀπό τόν τάφο. Τό βεβαιώνουν ἀκόμη μία φορά ὅτι, ὁ Ἰησοῦς πέθανε πραγματικά.

Αὐτά γράφουν τά ἱερά εὐαγγέλια γιά τόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄρκετοί, ὅμως, ἰατροί καί ἄλλοι εἰδικοί ἐπιστήμονες, πού ἀσχολήθηκαν μέ τό θέμα τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, ὁμολόγησαν ὅτι πραγματικά πέθανε ἐπί τοῦ σταυροῦ.

Ὁ Φίλιππος Κουτσάφτης, εἶναι ἓνας σύγχρονος ἑλληνας ἐπιστήμονας, προϊστάμενος τῆς Ἰατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν καί ἴσως ὁ πιό διάσημος ἰατροδικαστής τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Αὐτός ἔχει κληθεῖ πολλές φορές νά μελετήσει καί νά ἀποφανθεῖ, γιά τά μεγαλύτερα σύγχρονα ἐγκλήματα καί οἱ ἐκθέσεις του προσέφεραν πολύτιμα στοιχεῖα στίς Ἀρχές. Πέρις τό Μάιο ὁ κ. Κουτσάφτης ἐκλήθη νά κάνει μία διαφορετική **«νεκροψία»** καί **«ἐκθεση».** Ἦταν γιά τό μαρτύριο καί τόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ κ. Κουτσάφτης ἔκανε μία βαθιά μελέτη γιά τό θέμα, ἐξετάζοντας ὅλες τίς πηγές καί ἀναλύοντας τά Πάθη καί τόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ, μέ ἐπιστημονικό τρόπο. Στήν ἐφημερίδα **«κυριακάτικη δημοκρατία»** ἀναλύει τά αἷτια θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, τήν ἐπίπτωση κάθε βασανιστηρίου ἀλλά καί τήν ψυχροσωματική κατάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Μεταξύ τῶν ἄλλων σημειώνει: **«Μετά τή σύλληψη ὁ Ἰησοῦς πέρασε ἀπό ἕξι ἐξαντλητικές καί κακόπιστες ἀνακρίσεις. Στά μεσοδιαστήματα κακοποιήθηκε μέ τέσσερις πολύωρους καί βάρβαρους βασανισμούς. Μεταξύ τῶν ἀνακρίσεων καί τῶν βασανισμῶν σύρθηκε ἀλυσσοδεμένος καί δερόμενος ἕξι φορές. Ἡ ἀπόσταση πού διήνυσε μέ τίς ἀλυσίδες ἦταν περίπου ἕξι χιλιόμετρα. Καί ὅλα αὐτά νηστικός, διψασμένος καί ἄϋπνος.**

Τοῦ ἀσκήθηκε ἔντονη ψυχροσωματική βία, τόν ἔγδυσαν τρεῖς φορές, τόν ἔντυσαν ἄλλες τόσες, τόν μαστίγωσαν, τοῦ φόρεσαν τό ἀκάνθινο στεφάνι καί τοῦ φόρτωσαν τόν βαρῦ Σταυρό. Στίς ἀνακρίσεις τόν διέσυραν καί τόν ἐξευτέλισαν. Ἦθελαν μέ κάθε τρόπο νά τόν κάνουν νά λυγίσει.

Ἡ μαστίγωση γινόταν μέ φραγγέλιο, πού εἶχε λουριά μέ ἀπολήξεις σφαιρίδια καί ἄκρες ἀπό κόκαλα. Κάθε φορά πού ἔπεφτε στό σῶμα τό μαστίγιο, αὐτά τά ἀντικείμενα ἔμπαιναν μέσα στίς σάρκες καί ὅταν τό τραβοῦσε ὁ βασανιστής, γιά νά ξαναχτυπήσει, ἔσκιζαν τό δέρμα. Οἱ πληγές πού προκάλεσαν ἦταν φοβερές σέ ὅλη τήν ὀπίσθια ἐπιφάνεια καί τήν πλάγια κοιλιακή καί θωρακική χώρα, πού πρέπει νά ἦταν καταματωμένη. Πρέπει νά ἔχασε πολύ μεγάλη ποσότητα αἵματος ὁ Χριστός μόνο ἀπό αὐτό.

Ὅταν ὁ Κύριος φορτώθηκε τόν Σταυρό ἔπρεπε νά κουβαλήσει ἕνα ξύλο πού δέν ἦταν πλανισμένο (ὅπως τό βλέπουμε στίς ἀγιογραφίες). Ἦταν δύο κορμοί γεμάτοι σκληρό φλοιό καί ρόζους καί καταλαβαίνετε τί ἔγινε ὅταν πέταξαν πάνω στήν πλάτη του τό ὀριζόντιο τμήμα. Τήν ἤδη καταματωμένη πλάτη ἀπό τή μαστίγωση. Αὐτός ὁ βαρῦς κορμός μπῆκε μέσα στίς πληγές προκαλώντας ἀφόρητο πόνο.

Στή συνέχεια ὁ Ἰησοῦς κυριολεκτικά σέρνει τά βήματά Του καί ὑποφέρει. Πλέον δέν ἔχει ἀνάσες καί ἀρκετό ὀξυγόνο. Τό αἷμα Του λιγοστεύει καί κάποια στιγμή λυγίζουν τά γόνατά Του καί εἶναι ἀδύνατον νά προχωρήσει...

Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι, ἦταν ἕνας θάνατος ἀργός καί λίαν βασανιστικός. Μέ τήν ἀνύψωση τοῦ Σταυροῦ, ὁ Χριστός ἀντιμετωπίζει μία σειρά ἀπό δυσμενεῖς παράγοντες:

- Ὑποχρεωτική ὀρθοστασία, πού τοῦ δημιουργεῖ ὀρθοστατική ὑπόταση.
- Ὑποχρεωτική ἀκίνησία, πού δέν δίνει τή δυνατότητα τό φλεβικό αἷμα νά ἐπιστρέψει στήν καρδιά.

- Εἰδική στάση τοῦ θώρακα, μέ τό βάρος τοῦ σώματος νά εἶναι σέ μόνιμη ἔκπτυξη καί νά δυσκολεύει φοβερά τή ἀναπνοή. Δέν μπορεῖ νά κάνει ἐκπνοή παρά μόνο εἰσπνοή. Αὐτό συντόμευσε τόν θάνατό Του.

Ἐπιπλέον ἀντιμετωπίζει ἐπιπλοκές τραυμάτων, αἱμορραγία, ἀφυδάτωση, πείνα, δίψα καί ἐξάντληση.

Ἐπρόκειτο γιά πολυπαραγοντικό θάνατο. **Πολλά πράγματα ἔδρασαν γιά τήν κατάληξη, μέ τελικό αἶτιο τήν ἀσφυξία μαζί μέ τήν κυκλοφορική ἀνεπάρκεια...»**

Μέ ὅλα ὅσα μπορέσαμε νά συγκεντρώσουμε, ἀπό τήν **Καινή Διαθήκη** καί τόν **ἐπιστημονικό χῶρο**, εἴμαστε βέβαιοι καί πεπισμένοι ὅτι, **ὁ Ἰησοῦς πέθανε πραγματικά.**

Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τό καίριο καί θανάσιμο χτύπημα τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου. Οἱ Ἀπόστολοι στά κηρύγματά τους θεολογοῦν ἐπάνω στό γεγονός τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Τό βάπτισμα εἶναι τύπος τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι ὅσοι πιστεύουν στόν Ἰησοῦ Χριστό, βαπτίζονται στό θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά τήν συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν.

Ἄν ὁ Χριστός δέν πέθανε, τό βάπτισμα δέν ἔχει καμμία ἀξία καί δύναμη. Ἄν δέν ἔχει ἀξία καί δύναμη τό βάπτισμα, τότε οἱ ἁμαρτίες μας δέν συγχωρήθηκαν, ἄρα δέν σωζώμαστε.

Ἄλλά, δόξα στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό!

Ὁ Χριστός πέθανε πραγματικά!

Οἱ ἁμαρτίες μας ἔχουν συγχωρηθεῖ!

Ἐμεῖς μποροῦμε νά ζοῦμε τήν καινούργια ζωή ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ! (Ρωμ. Στ' 1-14)

Τήν ἐπόμενη φορά, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, θά ἀσχοληθοῦμε μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐκεῖ θά δοῦμε ὅτι, ὁ Χριστός ἀληθῶς Ἄνέστη!